

Pauren patin akrobatikoak

Udaberriko egun eguzkitsu batean, Pauk opari oso berezi bat jaso zuen bere seigarren urtebetetzerako: kolore biziko patin pare bat. Gorriak eta urdinak ziren, gurpilen bira bakoitzean keinuka zebiltzan argiekin. Pau hain zegoen hunkituta, ezen berehala irten eta probatu nahi izan baitzuen.

Gosaldu ondoren, amak patinak eta kaskoa janzten lagundu zion, eta elkarrekin etxearen aurreko parkera joan ziren. Parkea korrika, pilotan jolasten eta eguzkitan ondo pasatzen ari ziren mutil-neskaz beteta zegoen. Pau, apur bat urduri, baina oso hunkituta, patinatzen hasi zen.

Hasieran, Pau pixka bat zalantzan zegoen eta poliki mugitzen zen, amaren eskutik helduta. Baina pixkanaka, erosoago sentitzen hasi zen patinen gainean. Aurrera egiten, astiro balaztatzen eta baita bira txiki batzuk egiten ere ikasi zuen.

Denbora baten ondoren, inguruan jolasten ari zen haur talde bat Pauren patinak ikustera etorri zen. Oso harrituta geratu ziren argi keinukariekin eta Pau patinen gainean zein azkar hasten zen ikusita.

“Gurekin jolastera etorri nahi duzu?” galdetu zuen eskuan pilota bat zuen neska batek. Pauk irribarre egin eta baietz egin zuen buruarekin. Elkarrekin, jolas bat hasi zuten, non Pauk patinatzen ibili behar zuen pilota harrapatzeko eta beste mutil-neskei pasatzeko. Txanda bakoitzarekin, Pauk konfiantza handiagoa sentitzen zuen eta bere mugimenduak gero eta arinagoak ziren.

Denbora hegan joan zen eta laster bazkaltzeko ordua iritsi zen. Pau eta bere ama etxera itzuli ziren, eta han, gogotsu kontatu zien familiari nola ikasi zuen patinatzen eta nola egin zituen lagun berriak.

Baina benetako abentura oraindik etortzeke zegoen. Arratsalde hartan, Pauk parkearen ondoan patinaje pista bat zegoela aurkitu zuen. Amaren baimenarekin, Pau parkera itzuli zen, oraingoan bere aitonarekin, pista esploratzera.

Pista haur eta nerabez beteta zegoen, akrobaziak eta trikimailuak egiten patinekin. Pau harrituta geratu zen haiek ikusten, trikimailu horiek ere egin ahal izango zituen eguna amesten. Oso esperientziaduna zirudien mutil zaharrago batek, Pauren interesa ikusi eta harengana joan zen patinatzen.

“Aupa, trikimailu batzuk ikasi nahi dituzu?” galdetu zuen mutilak, irribarre atsegin batekin.

“Bai!” Pauk erantzun zuen, bere zirrara ezkutatu ezinik.

Pazientziaz, mutilak Pauri erakutsi zion jauzi txiki bat nola egin. Pauk behin eta berriz praktikatu zuen, hainbat aldiz eroriz, baina beti erabaki handiagoz jaikiz. Saiakera askoren ondoren, azkenean lortu zuen bere lehen jauzi akrobatikoa egitea. Bihotza poz-pozik saltoka hasi zitzaion eta patinak inoiz baino distiratsuagoak ziren.

Eguzkia sartzen hasi zenean, Pau eta bere aitona etxera itzuli ziren. Gau hartan, Pauk ezin izan zion bere patinei eta egunen batean egingo zituen akrobaziei buruz hitz egiteari utzi. Aitonak besarkatu eta esan zion: “Oso harro nago zurekin, Pau. Asko ikasi duzu gaur eta ausardia handia erakutsi duzu”.

Pau gau hartan oheratu zen patinekin eta trikimailuekin amets eginez, jakinda egunak joan ahala gero eta gehiago ikasiko zuela. Eta horrela, ametsen munduan, Pauk eta bere aitona elkarrekin patinatzen jarraitu zuten, abenturaz eta erronkez betetako mundu berriak arakatuz.